

Antallet af personer, som kan få del i støtten, afhænger af flere omstændigheder.

I bemærkningerne til 10-punkts-programmet for voksenundervisning og folkeoplysning er der anført et regneeksempel, som kan illustrere dette. Her antages, at det samlede støttebeløb er 500 mio. kr., og hvis støtten svarer til de maksimale dagpenge, indebærer det, at omkring 16.000 personer årligt kan deltage i 16 ugers kurser. Da mange nok vil søge kurser af nogle få ugers varighed, er tallet snarere 30.000 deltagere årligt.

En væsentlig del af det beløb, der bevilges til økonomisk støtte, vil indebære betydelige besparelser på andre af statens udgiftskonti, først og fremmest på dagpengeområdet. Således skal personer, som i en periode tager orlov fra deres arbejde for at deltage i undervisning, i mange tilfælde erstattes af anden arbejdskraft, hvorved der tilvejebringes nye arbejdsmuligheder for arbejdsledige. Besparelsen kan dog ikke beregnes nøjagtigt, eftersom den vil være afhængig af orlovsperiodens længde, de aktuelle konjunkturer, virksomhedernes struktur m.v. At mindst 50 pct. af den arbejdskraft, som tager orlov til uddannelse, skal »erstattes«, er næppe et helt forkert skøn. Det indebærer, at op imod halvdelen af udgifterne til økonomisk støtte modsvares af besparelser i dagpenge.

Fonden skal give voksenuddannelsesstøtte til deltagere i erhvervsrettet voksenuddannelse, folkeoplysning og almen voksenundervisning (herunder for eksempel enkeltfagskurser og folkehøjskoler) samt i uddannelsesstilbud, som kombinerer et erhvervsrettet og et alment folkeoplysende indhold. Det vil sige de i dag kendte tilbud, men også de nye tilbud, som er under udvikling inden for eksempel 10-punkts-programmets igangværende udviklingsarbejde og inden for erhvervsuddannelserne.

Ad pkt. 3

Voxsenuddannelsesfondens øverste myndighed er et råd. Rådet sammensættes af repræsentanter for arbejdsgivere og arbejdstagere, såvel offentlige som private, samt af repræsentanter for Undervisnings- og Forskningsministeriet og Arbejdsministeriet. Rådets formand udpeges af regeringen.

Rådet skal især fastlægge retningslinjer for to områder:

a) Hvilken voksenuddannelse og folkeoplysning der er omfattet af støtteordningen. Der vil herunder skulle tages stilling til de tilbud, som ikke er kendt i dag, men som er under udvikling. Hovedprincippet for rådets arbejde må være, at der sikres mang-

foldige valgmuligheder over et bredt felt, hvor de voksnes egne ønsker og behov er afgørende.

b) Rådet fastlægger på baggrund af lovens formuleringer de kriterier for støtte, som må anvendes i den udstrækning, hvor der ikke er midler til rådighed til at imødekomme alle berettigede ansøgere.

Endelig er oplysningsvirksomheden om orlovs- og støtteordninger et vigtigt anliggende for rådet. Det skal stå for det landsdækkende oplysningsarbejde, hvortil der af voksenuddannelsesfonden årligt afsættes særlige midler efter rådets afgørelse.

Ad pkt. 4

I lighed med hvad der gælder for det samtidig hermed fremsatte forslag til folketingsbeslutning om ret til uddannelsesorlov, lægges der også her vægt på, at ordningen skal gælde for voksne med et vist tidsmæssigt tilknytningsforhold til arbejdsmarkedet. Derved foretages også en afgrænsning over for målgrupperne for Statens Uddannelsesstøtte. For at kunne komme ind under ordningen for voksenuddannelsesstøtten kræves, at arbejdstageren har været ansat mindst et år på den nuværende arbejdsplads. Herved foretages der også en afgrænsning i forhold til de ordninger, som gælder for ledige. Endvidere skal man i mindst 4 år på heltid eller tilsvarende deltid kunne dokumentere at have haft lønnet arbejde, drevet mindre virksomhed, været medhjælpende ægtefælle eller været registreret som arbejdsledig. At have arbejdet hjemme med pasning af børn tæller også fuld tid for den periode, der har været tale om. Tid anvendt inden for de enkelte kategorier kan naturligvis sammenlægges og samlet udgøre den nødvendige periode, der skal til for at være støtteberettiget.

Det er rådets opgave, i den udstrækning der ikke er midler til rådighed til imødekommelse af alle ansøgnings, at opprioritere de voksne, som ud fra en helhedsbetragtning må antages at have det mest påtrængende uddannelsesbehov.

Ad pkt. 5

I princippet udgør uddannelsesstøtten et beløb, der svarer til den maksimale dagpengesats. I særlige tilfælde kan rådet dispensere herfra og forhøje beløbet. Det gælder først og fremmest for ansøgere med for eksempel en særlig forsørgerbyrde. Derudover kan rådet i særlige tilfælde beslutte, at der skal udbetales en ansøger et tillæg for særlige udgifter forbundet med deltagelse, for eksempel til materialer, udgifter ved internatkursus, særlig store transportomkostninger som følge af lang afstand fra bopæl til undervisning m.v.